

Nr 216.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om omsättningsskatt å inhemskt vin; given Stockholms slott den 8 mars 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om omsättningsskatt å inhemskt vin.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Förslag
till
förordning om omsättningsskatt å inhemskt vin.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För vin, som tillverkats inom riket och som här försäljes av partihandelsbolaget till detaljhandelsbolag, skall erläggas en avgift, benämnd omsättningsskatt.

2 §.

Omsättningsskatten utgår, för liter räknat, med 70 öre, om vinets alkoholhalt överstiger 14 volymprocent eller det är musserande eller därmed jämförligt, men eljest med 35 öre.

3 §.

Det åligger detaljhandelsbolag att till partihandelsbolaget erlægga omsättningsskatten i samband med betalningen för varan. Partihandelsbolaget har att i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer till statsverket inbetala omsättningsskatten.

Detaljhandelsbolagen äga att efter grunder, som av kontrollstyrelsen fastställas, vid försäljningen av vinet göra sig betäckta för omsättningsskatten.

4 §.

Kontrollstyrelsen åligger att före utgången av varje månad till statskontoret avlämna uppgift å de under nästföregående månad influtna omsättningsskattemedlen.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1935.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 8 mars 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

I Sverige äro för närvarande i stort sett alla slag av till avsalu avsedda alkoholhaltiga drycker med högre alkoholhalt än 1.8 viktprocent föremål för beskattning i en eller annan form. Å brännvin, som från bränneri utlämnas till aktiebolaget Vin- & spritcentralen i och för beredning av spritdrycker för försäljning enligt rusdrycksförsäljningsförordningens bestämmelser, utgår sålunda tillverkningskatt. Spritdrycker och vin, som till riket införas, äro beskattade genom tullar. Vid spritcentralens försäljning av spritdrycker till systembolagen uttages sedermera en särskild omsättningsskatt, och vid utskänkning av andra spritdrycker än renat brännvin utgår utskänkningsskatt. Å maltdrycker av andra och, i den mån de förekomma, av tredje klasserna — d. v. s. i stort sett sådana maltdrycker, vilkas alkoholhalt överstiger 1.8 viktprocent — vilar maltskatt. Undantaget från beskattning är för närvarande allenast det inom riket till avsalu tillverkade fruktvinet.

I sitt den 15 juni 1934 avgivna utlåtande över en inom finansdepartementet utarbetad promemoria angående svensk vintillverkning förordade kontrollstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om en undersökning av frågan om införande av skatt å vin, som inom landet tillverkades för avsalu. Då i nämnda promemoria hade ifrågasatts vissa åtgärder för eliminerande av det privatekonomiska intresset i den fabrikmässiga vintillverkningen, fann styrelsen sig böra fästa uppmärksamheten å den utväg till utjämnande av vinstmöjligheterna inom sagda tillverkning, som bestode i att genom påläggande å det inhemska vinet av en skatt av lämplig storlek på ett riktigare sätt avpassa det tullskydd, som vintillverkarna av omständigheterna kommit att åtnjuta. Styrelsen erinrade om den höga skattläggning, som eljest gällde beträffande alkoholhaltiga drycker i vårt land, och kunde för sin del icke finna någon anledning, varför det inhemska vinet skulle på sätt hittills skett helt lämnas utanför alkoholbeskattningen.

Med hänsyn jämväl till den betydelse, som denna beskattningsfråga äger ur handelspolitisk synpunkt, har jag låtit inom finansdepartementet utarbета en *promemoria* i ämnet, över vilken kontrollstyrelsen efter hörande av aktiebolaget Vin- & spritcentralen den 7 mars 1935 avgivit infortrat yttrande. I denna *promemoria* anfördes till en början följande:

Att det svenska fruktvinet hittills icke beskattats, torde sammanhänga med den ringa omfattning, i vilken den fabrikmässiga vintillverkningen tidigare bedrivits i vårt land. Först under de senaste åren har sagda tillverkning blivit av mera nämnvärd betydelse. För närvarande finnas i landet sex vinfabriker, av vilka två, däribland spritcentralens vinfabrik i Karlshamn, äga bedriva sin tillverkning utan särskilt tillstånd, under det att de övriga fyra, vilka anlagts efter den 1 juli 1917, av Kungl. Maj:t med stöd av 7 § 2 mom. förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet beviljats tillstånd till fabrikmässig vintillverkning. Vad tillverkningens storlek beträffar utgjorde spritcentralens försäljning av svenska viner åren 1929 och 1930 allenast respektive 2,674 liter och 8,377 liter men ökade därefter kraftigt. Av nedanstående sammanställning framgår spritcentralens försäljning av svenska fruktviner under åren 1931—1934:

Fruktvinstyp	1931	1932	1933	1934
	v o l y m l i t e r			
Svaga viner	—	—	68,859	279,117
Musserande viner	20,469	99,232	200,178	118,929
Starkviner	62,633	84,195	210,044	374,157
Summa	83,102	183,427	479,081	772,203

Till belysning av storleken av spritcentralens försäljning av svenska fruktviner i förhållande till bolagets hela försäljning av viner meddelas följande sammanställning, avseende åren 1931—1934:

År	Hela vinförsäljningen, 1,000-tal liter	Däraf svenska viner 1,000-tal liter	De svenska vinernas fördelning å olika slag			Av svenska viner utgjorde			
			svaga 1,000 tal liter	musserande 1,000-tal liter	starka 1,000-tal liter	svaga i % av samtliga svaga	musserande i % av samtl. muss.	starka i % av samtliga starka	samtliga i % av hela försäljningen
1931	6,526	83	—	21	62	—	7.60	1.84	1.28
1932	4,730	183	—	99	84	—	45.24	2.46	3.88
1933	4,049	479	69	200	210	6.76	55.08	7.88	11.83
1934	4,594	772	279	119	374	21.41	31.46	12.85	16.80

Av de ovan lämnade uppgifterna framgår, att den inhemska vinfabriken under de senaste åren undergått en väsentlig stegring. Vad först de till de svaga vinernas grupp hörande fruktvinerna beträffar, förekommo dessa, såsom av ovanstående uppgifter framgår, under åren 1931 och 1932 överhuvud icke i marknaden utan hava saluförts först under år 1933 och därefter i väsentligt stegrad omfattning under år 1934.

De svenska musserande vinerna, som under år 1932 och 1933 vunnit stor avsättning, synas på sistone hava förlorat i betydelse. Omsätt-

ningssiffran för år 1934 uppgår sålunda icke till mer än cirka 119,000 liter eller icke fullt 60 procent av omsättningen för år 1933. Anledningen till denna nedgång är säkerligen att söka framför allt däri, att tullen på musserande viner under år 1933 sänkts från 4 kronor till 1 krona per liter, vilket möjliggjort för importörerna av dessa viner att sälja dem på den svenska marknaden för ett avsevärt billigare pris än tillförne. Därtill kommer, att några märken av champagne-typ under år 1934 salubjudits till ett relativt mycket lågt pris, som förskaffat dem en betydande omsättning. Samtidigt har emellertid konsumtionen av ett annat franskt vin, nämligen det vita, pärlande vinet av vouvray-typ, varav den årliga omsättningen för åren 1928—1930 översteg 200,000 liter, sjunkit högst avsevärt. Härtill har med all sannolikhet förekomsten av de svenska musserande fruktvinerna bidragit vad angår åren 1931 och 1932, under det att därefter anledningen även är att söka i den ökade försäljningen av de franska musserande vinerna.

Avsättningen av svenskt fruktvin av starkvinstyp, vilket tillverkas allenast av spritcentralens vinfabrik i Karlshamn, har under år 1933 undergått en kraftig stegring, vilken fortsatt även under år 1934, då tillverkningen uppgick till en kvantitet av 374,000 liter, en ökning med inemot 80 procent från år 1933.

De inhemska fruktvinernas benämning, producenternas namn, partihandelspris, detaljhandelspris samt alkoholstyrka framgår av följande sammanställning:

Slag och benämning	Tillverkare	Partihandelspris per helbutelj öre	Utminuteringspris per helbutelj öre	Alkoholhalt volyprocent cirka
<i>Starkvin.</i>				
Dessert	Spritcentralen	130	180	16.5
<i>Svagvin.</i>				
Röda:				
Rött Hvembo	Sv. Fruktföreningen	160	190	12—13
Bjälbo-Rubin	K. Fjästad & Son	150	180	11.5
Bacchi-Wapen	AB. Th. Winborg & C:o	135	160	13
Vita:				
Vitt Hvembo	Sv. Fruktföreningen	145	175	8—9
Bjälbo-Gutår	K. Fjästad & Son	125	150	11.5
Sanct Örjan	AB. Th. Winborg & C:o	125	150	12
<i>Musserande.</i>				
Knutstorps Sparkling (torr)	Knutstorps Egendom	320	385	13
D:o (söt)	» »	300	360	13
Nordsjö Skum (söt)	Nordsjö gård	285	340	13.6
Bjälbo Tappning (halvtorr)	K. Fjästad & Son	225	275	13.5
D:o (söt)	» »	225	275	13.6
Borgskum (halvtorr)	AB. Th. Winborg & C:o	225	275	10—10.5
D:o (söt)	» » »	175	225	10—10.5

Då här ovan skiljes mellan starka och svaga viner, tillämpas såsom gräns dem emellan den i tulltaxan beträffande vin i tariffhänseende angivna alkoholgränsen 14 volymprocent. Under denna alkoholhalt hålla sig även de svenska musserande vinerna. Vid ett bedömande av de uppgivna priserna bör uppmärksammas, att rymden av helbutelj är något varierande. Sålunda plägar helbutelj, i vilken musserande vin saluhålles, rymma 75 centiliter, under det att helbutelj för exempelvis märkena »Dessert» och »Sanct Örjan» håller 70 centiliter.

Vid införande av en skatt å inhemskt vin är den naturliga utgångspunkten den tullbeskattning, som utländska viner underkastas vid införseln till riket. Gällande tullsatsen å vin utgöra för närvarande (tulltaxenummer 149—153):

1) vid import å <i>fat</i> :			
a) med en alkoholhalt överstigande $2\frac{1}{4}$ men ej			
14 volymprocent	34 öre per kilogram		
b) med en alkoholhalt överstigande 14 men ej			
25 volymprocent	100 » » »		
2) vid import å <i>andra kärl</i> :			
a) musserande	100 » » liter		
b) icke musserande med en alkoholhalt överstigan-			
gande $2\frac{1}{4}$ men ej 14 volymprocent	69 » » »		
c) icke musserande med en alkohalt överstigande			
14 volymprocent men ej 25 volymprocent...	135 » » »		

Vad angår användandet av nämnda tullsatsen såsom utgångspunkt vid bestämmandet av en skatt å inhemskt vin är till en början att märka, att beträffande andra viner än musserande tullsatserna vid import å andra kärl än fat, d. v. s. för buteljerad vara, icke böra i detta sammanhang tagas i betraktande, enär de svenska vinerna av detta slag ur beskattningssynpunkt böra jämföras med de s. k. härtappade vinerna av utländskt ursprung, för vilka tullsatserna äro 100 öre för starka och 34 öre för svaga viner per kilogram, vilket härvidlag bör anses svara mot samma öretal per liter. Beträffande de musserande vinerna kunde synas, som om härvid endast borde komma i fråga en jämförelse med den enda tullsatsen som finnes å sådant vin, 100 öre per liter. Emellertid är att märka, att de svenska musserande vinerna till sin kvalitet anses närmast jämförbara med de utländska pärlande vinerna av exempelvis *vouvray*-typ, vilka förtullas såsom buteljerat svagvin efter en tullsats av 69 öre per liter. Enligt en anmärkning i tulltaxan under tulltaxenummer 151 gäller vidare, att musserande äppelvin (*cider*) av högst 9 volymprocent alkoholhalt skall, ehuru musserande, likaledes tulltaxeras såsom buteljerat svagvin efter nyssnämnda tullsats av 69 öre per liter. Det riktiga synes därför vara, att tullsatsen å 69 öre tages till utgångspunkt vid en beräkning av den skattesats, som bör gälla för inhemskt musserande eller därmed jämförligt vin.

I anslutning till det nu sagda förutsattes i promemorian, att vid införande av skatt å inhemska viner skattesatsen borde bestämmas till 70 öre per liter för de musserande vinerna och 35 öre per liter för svagvinerna. I fråga om starkvinerna uttalades, att det syntes kunna ifrågakomma antingen att även härvidlag bestämma skatten i överensstämmel-

se med tullbeskattningen till en krona per liter eller ock att skatten sattes lika med skatten för de musserande vinerna eller således till 70 öre per liter.

För skattebeloppen vid motsvarande beskattning i Danmark, Norge och Finland lämnades i promemorian följande redogörelse:

Skatten å fruktvin utgår i Danmark efter fyra olika skatteklasser, av vilka klasserna 1—3 omfatta fruktvin, som är tillverkat av inhemska frukter och bär, och klassen 4 omfattar annat vin. Till klass 1 hör fruktvin, även musserande, med en alkoholhalt av högst 6 volymprocent, till klass 2 fruktvin med en alkoholhalt av över 6 men högst 14 volymprocent, dock ej musserande, samt till klass 3 annat fruktvin av högst 18 volymprocents alkoholhalt. Skattesatserna äro för respektive skatteklasser 15, 30, 45 och 75 öre per liter. I Norge är skatten å inhemskt vin 45 öre per liter, oavsett alkoholhalten, och i Finland, där alkoholhalten hos det tillverkade vinet ej får överstiga 13 viktprocent (cirka 16 volymprocent), är denna skatt, om uteslutande inhemska frukter, bär eller andra växtdelar använts vid tillverkningen, 4 mark (cirka 35 öre) men eljest 8 mark (cirka 70 öre) per liter.

Vad beträffar själva anordningen av en beskattning av inhemskt vin uttalades i promemorian, att denna på ett enkelt sätt kunde ske genom skattens uttagande i form av en omsättningsskatt, som uppbures vid systembolagens inköp av vinet från spritcentralen, dit vinfabrikerna — i den mån icke vinet exporterades, i vilket fall skatt ej uttoges — enligt 13 § 2 mom. förordningen angående försäljning av rusdrycker vore skyldiga leverera det för avsalu avsedda vinet. Till förebild för denna beskattning finge alltså tjäna omsättningsskatten å spritdrycker, reglerad genom bestämmelserna i förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker. I överensstämmelse härmed hade ett vid promemorian fogat förslag till förordning angående omsättningsskatt å inom riket tillverkat vin utarbetats. Införande av någon kontroll över vinfabrikerna i samband med beskattningen kunde ej befinnas påkallad. Däremot hade kontrollstyrelsen att verkställa granskning av den influtna skattens storlek gent emot systembolagens uppgifter om gjorda inköp. Några särskilda övergångsanordningar syntes icke vara erforderliga vid skattebestämmelsernas ikraftträdande.

Till komplettering av de i promemorian lämnade uppgifterna må här nämnas, dels att Kungl. Maj:t genom särskilda resolutioner den 1 februari 1935, med återkallande av förut meddelade tillstånd för Knut Fjæstad, aktiebolaget Nordsjö vin, aktiebolaget Th. Winborg & C:o och Svenska fruktföreningen u. p. a. att till avsalu tillverka vin, meddelat dem nya tillstånd därtill under vissa särskilda villkor, avseende bland annat att det tillverkade vinet skall innehålla högst 14 volymprocent alkohol och vara av de märken, som angivits i förutnämnda tabell, dels ock att Kungl. Maj:t genom resolution den 1 mars 1935 medgivit Svenska fruktförening-

en u. p. a. att på samma villkor tillverka ytterligare en vinsort, benämnd »Hvembo Gyllenskum».

I yttrande till kontrollstyrelsen över promemorian har *styrelsen för aktiebolaget Vin- & spritcentralen* anfört bland annat följande:

Såsom i promemorian påpekades, hade den inhemska produktionen av fruktviner, vilken före år 1931 varit av mycket ringa omfattning, därefter år för år stegrats och numera uppnått en relativt betydande omslutning. Riksdagens intresse för denna praktiskt taget nya avsättningsmöjlighet för svenska frukter och bär hade också tagit sig olika uttryck, bland annat år 1932 genom riksdagens beslut att anhålla om att Kungl. Maj:t ville för spritcentralen framhålla angelägenheten av att svenska råvaror i största möjliga utsträckning komme till användning. Den uppmärksamhet, som sålunda ägnats denna fråga, och de åtgärder, som i olika hänseenden, även inom ramen för spritcentralens verksamhet, vidtagits för tillgodoseende av här berörda syften, hade självfallet på olika håll väckt förhoppningar om fortsatt expansion för avsättningen av inhemska viner och därav följande förbättrat läge för odlare av frukter och bär.

En väsentligt bidragande orsak till den hastiga framgången för de svenska fruktvinerna hade varit det i jämförelse med utländska viner relativt billiga pris, till vilket de kunnat försäljas. Ett genomförande av den nu föreslagna nya omsättningsskatten för inom riket tillverkat vin skulle säkerligen tvinga producenterna till prisförhöjningar, vilka, om de uttoges med skattens hela belopp, komme att fördyra minuthandelspriset för svagvinerna med omkring 20, för de musserande vinerna med 40 och för starkvinet med 40 å 55 procent. Prisökningar av denna storleksordning komme att starkt påverka dessa viners omsättning och sannolikt föranleda en tillbakagång av hela denna hantering, vid vars utveckling på många håll stora förväntningar knutits.

Förslaget syntes sålunda vara ägnat att väcka stora betänkligheter och ur de nu anförda synpunkterna böra avstyrkas.

Om hänsyn emellertid allenast toges till de särskilda intressen, som spritcentralen i dessa hänseenden hade att bevaka och vilka närmast sammanföle med bolagets ställning såsom ende producent av det i riket tillverkade fruktvinet av starkvinskaraktär, tillåte sig bolaget framhålla följande. Ett av de utländska viner, som bjöde det svenska starkvinet den främsta konkurrensen, vore det under beteckningen Samos saluförda grekiska vinet. Dess försäljningspris överstege obetydligt det svenska starkvinets, men därest, såsom enligt förslaget förutsattes, det senare skulle belastas med en omsättningsskatt av lägst 70 öre, bleve förhållandet omvänt och det inhemska vinet måste, till förfång för dess avsättning, antagligen prissättas högre än det grekiska. Under sådana omständigheter syntes önskligt, att för svenskt vin med en alkoholhalt över 14 volymprocent någon omsättningsskatt överhuvud ej föreskrevs, men att, om så likväl för uniformitetens skull ansåges böra ske, skattesatsen bestämdes med högst det för svagvin föreslagna beloppet av 35 öre per liter.

Kontrollstyrelsen har i sitt yttrande anfört bland annat följande:

Även om kontrollstyrelsen i sitt i promemorian omförmälda utlåtande av den 15 juni 1934 i annat sammanhang förordat införande av skatt å

vin, som inom landet tillverkas för avsalu, hade styrelsen dock icke tänkt sig en beskattning av sådan höjd, som i promemorian föreslagits beträffande de svenska musserande fruktvinerna och de svenska svagvinerna. Styrelsen hölle för sannolikt, att en dylik beskattning komme att försätta den inhemska vinfabrikationen i svårigheter i konkurrensen med de utländska vinerna. Åtgärden vore på grund härav ägnad att motverka de intressen, som på senare tid även från riksdagens sida gjort sig gällande till förmån för en tillverkning av till avsalu avsett vin, framställt av svenska frukter och bär. Enligt kontrollstyrelsens mening vore emellertid den fabriksmässiga vintillverkningen i landet icke med hänsyn till vare sig sin omfattning eller varans kvalitet av den betydighet, att icke en sådan åtgärd som den föreslagna skulle kunna vara försvarbar, därest avgjorda fördelar stode att vinna ur handelspolitiska synpunkter, exempelvis för att bereda en ökad avsättning för svenska exportvaror.

Vad anginge den skattesats, som skulle gälla för inhemskt starkvin, skulle dennas fastställande till 1 krona per liter, d. v. s. lika med starkvinstullen, visserligen innebära ett förfarande, som stode i konsekvens med den använda grunden för bestämmandet av skattesatserna å de andra slagen av vin. Styrelsen ansåge emellertid, att denna beskattning skulle bliva väl hög och därför alltför mycket försvåra det inhemska vinets avsättning. Att emellertid, såsom spritcentralen ifrågasatte, helt fritaga starkvinet från beskattningen eller bestämma skattesatsen till allenast svagvinstullens belopp, 34 öre, syntes icke skäligen böra förekomma. Det skulle enligt kontrollstyrelsens mening innebära en anmärkningsvärd inkonsekvens att vid tullbeskattningen av starkvin och svagvin tillämpa tullsatter av så avsevärt olika höjd, men vid införandet av beskattningen av dessa varor av inhemsk tillverkning stadga samma skattesats för båda slagen. Under alla förhållanden skulle det för vinfabrikanterna och de dem närstående fruktodlarintressena utgöra ett irritationsmoment, att spritcentralens egen vintillverkning skulle ur beskattningssynpunkt behandlas på ett vida gynnsammare sätt än de utomstående tillverkarnas. I betraktande vidare av den högre alkoholhalten hos starkvinerna och de olägenheter, dessa drycker därför kunde medföra ur nykterhetssynpunkt, syntes fullt motiverat att pålägga desamma en högre skatt än de inhemska svagvinerna. Då näppeligen en lägre skattesats än den för de svaga musserande vinerna föreslagna härvid skäligen kunde ifrågakomma, syntes även de inhemska starkvinerna böra beskattas efter denna skattesats.

Vad de tilltänkta skattebeloppens fastställande till 70 öre resp. 35 öre per liter beträffade hade styrelsen häremot intet att erinra. Ökningen med 1 öre utöver beloppen för motsvarande tullsatter uppvägdes till fullo av den minskning i partihandelsvinsten, som komme att gälla för de inhemska vinerna i jämförelse med de utländska. Beträffande de senare beräknades nämligen sagda vinst jämväl å tullens belopp, då däremot vinsten å det inhemska vinet enligt förslaget komme att beräknas å ett belopp, som icke inkluderade skatten.

Mot beskattningens anordnande enligt det vid promemorian fogade författningsförslaget hade styrelsen intet att erinra.

Med den utveckling den inhemska vintillverkningen numera tagit i vårt land kan jag i likhet med kontrollstyrelsen icke finna det lämpligt, att dessa viner i motsats till alla andra in- och utländska alkoholhaltiga

Departements-
chefen.

drycker äro fria från beskattning. Framhållas bör dessutom vikten av de svenska exportintressen, som kunna förväntas bliva främjade genom införande av en beskattning å de svenska vinerna.

I överensstämmelse med den ståndpunkt, som intagits i den förenämnda promemorian, anser jag tullbeskattningen böra tagas till utgångspunkt vid skattesatsens bestämmande. I enlighet härmed förordar jag förslaget, att skatten bestämmes till 70 öre per liter för musserande eller därmed jämförliga viner med en alkoholhalt ej överstigande 14 volymprocent samt till 35 öre per liter för andra viner med sådan alkoholhalt, de s. k. svagvinerna. På skäl som kontrollstyrelsen anfört kan jag icke tillstyrka att starkvinerna, d. v. s. viner med en alkoholhalt överstigande 14 volymprocent, undantagas från beskattningen, men jag har intet att erinra mot kontrollstyrelsens förslag att skatten begränsas till samma belopp, som skulle utgå för de musserande vinerna, eller således 70 öre per liter.

Man torde ha anledning räkna med, att skattebelastningen delvis kommer att kunna bäras av tillverkarna och att på denna grund avsättningsmöjligheterna för detta slag av viner icke komma att alltför mycket försvåras genom beskattningen.

I fråga om sättet för skattens uttagande får jag ansluta mig till det i promemorian framlagda förslaget. Det vid promemorian fogade författningsförslaget kan jag även godtaga, frånsatt att en viss jämkning av rubriken synes böra ske.

Förordningen torde böra träda i kraft den 1 april 1935.

Då det icke synes böra ifrågakomma att för den föreslagna skatten uppföra en särskild rubrik å riksstaten, torde inflytande skattemedel böra redovisas under inkomstiteln omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker.

Föredraganden hemställer härefter, att upprättat förslag till *förordning om omsättningsskatt å inhemskt vin* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställda förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Kurt Björklund.